

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: F. S. [Fábrián László]

Cím: *Új adatok a diáknymorhoz.*

Forrás: *Pesti napló*

Bp.

1915. X. 2.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

378.27

Hely

Idő

1915

Személy

Helyszám

Köznyomtatás XX. é. 23. sz.

Új adatok a diáknymorhoz

Statisztikai adatok alapján rámutattunk már azokra a foglalkozási ágakra, amelyeket a saját keresetére utalt szegény diák minimális fizetés mellett elvállalni kénytelen, ha nem akar éhen pusztulni. *Ügyvédi irodát és főleg tanítványt azonban nem tud minden diák szerezni; eddigi adatainkat kiegészítjük most azokkal, amelyeket a statisztika nem dolgozott fel.*

Bródy Ernő képviselő a háboru kitörése előtt megdöbbenve mondotta nekünk, hogy egy szegény műegyetemi hallgatót a nyomor arra kényszerített, hogy az Abbázia-kávéházban ruhatárosi állást vállaljon. Annak idején ez tényleg „rettenetes” volt, de mi ez a mai viszonyok között azokhoz a módokhoz, keserves utakhoz, amelyeken az éhező diák (ha nincsenek összeköttetései) mostanában keresi kenyerét.

A Kisstáció-utcai diákasztalnál beszélünk diákokkal, akik abból élnek, hogy *gazdagabb társaik indexét iratják alá.* Egy fizika-, matematika-szakos bölcsészethallgató *elvégezte a soffortanfolyamot,* és az autotaxi-vállalatnál nyert alkalmazást; mióta az autotaxik alig közlekednek, *azzal tartja fenn magát, hogy a Gépvizsgálók Szakegyesülete néha-napján kiségitőnek küldi ki.*

Mióta az éhező diákok érdekében akciót indítottunk, napról-napra kapjuk az egyetemi hallgatóktól a szomorú életmódjuk leírását tartalmazó leveleket. Az egyik elmondja, hogy esténként *moziban zongorázik* három korona fizetésért, és megjegyzi, hogy ez sokkal „kényelmesebb” munka, mint egy pajkos gyereket tanítani. Vannak, akik mint *ügynökök, könyveket, képes füzeteket árúsítanak.* „Egy joghallgató”, aki míg észre nem vették, a régi Országháza folyosóján aludt, örül a hideg időnek, mert — így írja — *a hókaparással*

szépen fog keresni.

— *A cimirásnál nincs borzasztóbb foglalkozás, — panaszolja a másik. — A cimirodába való belépésemkor azzal biztattak ugyan, hogy naponta öt koronát kereshetek. Reggel nyolctól este kilencig görnyedek az íróasztalnál, végzem a munkát, amelyről tudom, hogy tönkretesz, ha sokáig tart és a legnagyobb erőfeszítés mellett se címezek meg naponta 800—850 borítékot, úgy hogy 2—3 korona a napi jövedelemem. Hogy ilyen csekély kereset mellett, mivel táplálkozom, hol lakom, — azt le se írom, mert tulzásnak tekintenék. Ha egy napig beteg volnék és nem mehetnék a cimirodába, ápolásom se lenne és még koplálnék is, mert a szegény diákkal senki se törődik.*

Barátja nyomoruságos életéről írja egy diák a következőket:

— *A Józsefváros egyik bérházának fürdőszobájában tíz forintért lakik a barátom. Az élete rettenetes. Sokszor csak negyedkiló kenyeret eszik ebédre, a vacsorája meg nagyobbára sült krumpoli. Nem régen meglátogattam „lakásában” szegény barátomat. A fürdőkád helyén felállított ágyban feküdt. A télikabátja rajta volt és összekuporodva tanult. Mondottam neki, hogy menjen el inkább valamelyik könyvtárba, ahol jó meleg van, mint itt a szellőzetlen, hideg fürdőszobában fagyoskodik. Ha nincs pénzed — mondottam — adok neked egy pár hatost, igyál meg egy forró kávét, aztán setálj egy keveset.*

— *A barátom válasz helyett a télikabátját gombolta ki. Piszkos fehérmű és semmi ruha alatta. Megértettem a helyzetet. Szerencsétlen diáktársam zálogba adta egyetlen ruháját és most elhagyatva ruha nélkül, csak télikabátban várt türelmesen, bizonyára maga se tudta, hogy mire. Ha én véletlenségből arra nem járok és nem szerzek neki egy öltöny ruhát, akkor . . . De talán jobb is lett volna, hiszen szerencsétlen barátom ma is épp uau szenved. Éhezik, mint akkor,*

amikor én mentettem meg ennek a könyörtelen életnek.

— *Nemcsak a beérkezett levelekből, hanem saját tapasztalatainkból is jól tudjuk, hogy — sajnos — a fent vázolt diáksors nem is ritka jelenség. Bizonyos azonban, hogy akciónk eredményeként rövid idő múlva enyhítik a diákok nyomorát. Ma beszélünk Wildner Ödön tanácsnokkal, a szociálpolitikai ügyosztály vezetőjével, aki kijelentette előttünk, hogy nemcsak a diákmenczát állítják jól már legközelebb, hanem ezenkívül sok más szociális diákintézmény létesítését vették tervebe. F. S.*